

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa [...] Agencji [...] w W.
przeciwko [...] F. Spółce z o.o. w likwidacji z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 stycznia 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) przyznaje radcy prawnemu E. D. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o należny podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanej w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana spółka wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła tym, że doszło do naruszenia art. 688 k.c. przez jego niezastosowanie a także art. 484 § 2 k.c. przez jego błędną wykładnię, ponadto zdaniem skarżącego odwołującego się do treści art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zaskarżone orzeczenie w oczywisty sposób narusza art. 378 § 1 i 382 k.p.c. przez nierozpoznanie wszystkich zarzutów apelacyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak już wyżej wskazano, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania o ile zostaną wykazane w okoliczności wymienione w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Dwie pierwsze przyczyny przyjęcia skargi odwołujące się do treści art. 688 k.c. i 484 § 2 k.c. nie wyczerpują żadnej z tych okoliczności. W związku z powołaniem, się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej trzeba podnieść, iż w judykaturze Sądu Najwyższego przedmiotowa „oczywistość” skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej treści skargi, bez potrzeby jej głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań prawnych wynika, że przytoczone w niej podstawy uzasadniają jej uwzględnienie (tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl.).

Skarżący w żaden sposób w oddzielnym wywodzie nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 i § 12 ust 4 pkt 1 i § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst Dz. U. z 2013 r., Nr 461).